

معنای خضوع و خشوع / مانند منافقین خشوع نداشته باشیم

بپرهیزید از خشوعی که منافق ها انجام می دهند؛ یعنی اینکه ظاهر و بدن، خاشع باشد؛ ولی قلب، خشوع نداشته باشد.

بپرهیزید از خشوعی که منافق ها انجام می دهند؛ یعنی اینکه ظاهر و بدن، خاشع باشد؛ ولی قلب، خشوع نداشته باشد.

به گزارش خبرگزاری مهر، متن زیر گفتاری از آیت الله ناصری است که در ادامه می خوانید؛

حضرت امیر علیه السلام در خطبه متقین می فرماید:

مؤمنین و متقین، کسانی هستند که در عبادت^{zwnj&}های خود، خاضع و خاشعند.

در سوره مؤمنون هم می^{zwnj&}فرماید: ^{zwnj&}قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ* الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ* (مؤمنون: ۱ و ۲). مؤمنان رستگار شدند * ^{zwnj&}آن^{zwnj&}ها که در نمازشان خشوع دارند.

خضوع و خشوع در نماز یعنی چه؟

یعنی موقعی که به نماز ایستادی، بدانی که مقابل حضرت حق ایستاده^{zwnj&}ای^{zwnj&}؛ لذا مؤدب بایستی و دست^{zwnj&}هایت پایین باشد. چشم^{zwnj&}ها به طرف مُهر و سرت پایین باشد. اگر اعضا و جوارح بدن من، رو به قبله و متوجه حق باشد، این را خضوع می گویند.

حالا خشوع چیست؟

خشوع، یک مرتبه بالاتر از این است. انسان، جوارحی دارد و جوانحی دارد. اعضای ظاهری را جوارح و اعضای باطنی را جوانح می گویند. اگر اعضای ظاهری طبق ضوابط شرع، درست و مؤدب بود، می گویند خاضع است و خضوع دارد.

اما خاشع، یک مرتبه بالاتر است؛ یعنی قلب هم متوجه او باشد. همین^{zwnj&}طوری که ظاهر، متوجه حق است، باطن و قوه خیال هم آنجا باشد. توجه تو به حق باشد و بدانی که در مقابل حق ایستاده ای و حق دارد به تو نگاه می کند. این حالت را خشوع می گویند.

عبادت این طوری ارزش دارد.

حضرت نبی اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید: ^{zwnj&}إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ وَإِنَّمَا يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ؛ (بحار الأنوار، ج ۶۷، ص ۲۴۸). همانا خدا به صورتها و اعمال ظاهری شما نگاه نمی کند بلکه به قلوبتان نظر می نماید.

خدا به صورت^{zwnj&}ها نظر نمی کند؛ بلکه به قلب تو نگاه می کند. قلب تو چه کاره است؟ آن را می خواهد. اگر دلت متوجه او بود، و ظاهر و باطنت یکی بود، این عبادت را می پذیرد.

حضرت رسول صلی الله علیه و آله در جای دیگر می فرمایند: ^{zwnj&}إِيَّاكُمْ وَتَخَشَعُ النَّفَاقَ وَهُوَ أَنْ يَرَى الْجَسَدَ خَاشِعًا وَالْقَلْبَ لَيْسَ بِخَاشِعٍ؛ (بحار الأنوار، ج ۷۴، ص ۱۶۶). بپرهیزید از خشوعی که منافق ها انجام می دهند؛ یعنی اینکه ظاهر و بدن، خاشع باشد؛ ولی قلب، خشوع نداشته باشد.

مگر در قرآن ندارد ^{laquo&}هُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ^{raquo&}؛ (حدید: ۴). هر کجا باشید خدا با شما است. آیا می شود یک جایی باشیم؛ اما خدا با ما نباشد؟ همین^{zwnj&}طوری که روح تو در جمیع اجزای بدن تو ساری و جاری است و با اجزای بدنت هست، خدا هم با جمیع موجودات هست. ^{laquo&}هو معكم أينما كنتم^{raquo&}؛ هر جا باشی، خدا هست.

معنای دیگری هم برای خشوع هست!!

۱- گاهی انسان، خاشع در عبادت است

۲- و گاهی خاشع در معبود. گاهی در عبادت، تمام توجه من به بندگی حق است و می خواهم بنده او باشم. گاهی هم خشوع من در معبود است؛

یعنی حضرت حق را با چشم دل می بینم و در مقابل او خضوع و خشوع دارم. این، خیلی مهم و بهتر از خشوع در عبادت است. البته خشوع در عبادت هم بسیار عالی است؛

اما درجه بالاتر آن، خشوع در معبود است که انسان همیشه متوجه حق باشد و او را پهلوی خودش ببیند.